I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

REKOMMENDATIONER

RÅDET

RÅDETS REKOMMENDATION

av den 30 oktober 2020

om en väg till jobb – en förstärkt ungdomsgaranti och om ersättande av rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti

(2020/C 372/01)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292 jämförd med artikel 149,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I november 2017 proklamerade Europaparlamentet, rådet och kommissionen den europeiska pelaren för sociala rättigheter som fastställer 20 principer och rättigheter som behövs för att arbetsmarknader och välfärdssystem ska vara rättvisa och välfungerande. I den europeiska pelaren för sociala rättigheter fastställs rätten till rättvisa arbetsvillkor, anges att lika behandling och lika möjligheter för kvinnor och män måste säkerställas på alla områden och fastställs rätten till tillgång till social trygghet och utbildning. Där anges också att provanställningar ska ha rimlig varaktighet och att missbruk av atypiska anställningsformer ska förbjudas. I princip 4 (*Aktiva arbetsmarknadsåtgärder*) anges att unga människor ”har rätt till fortbildning, lärlingsplats, praktik eller ett bra arbetserbjudande inom fyra månader efter att de blivit arbetslösa eller avslutat en utbildning”.

(2) I riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik, som antogs av rådet genom beslut (EU) 2019/1181 ([1]), särskilt i riktlinje 6, uppmanas medlemsstaterna att fortsätta att hantera ungdomsarbetslösheten och problemet med unga som varken arbetar eller studerar genom att förebygga att unga lämnar skolan med högst grundskoleutbildning och genom strukturella förbättringar av övergången från skola till arbete, bl.a. genom att ungdomsgarantin genomförs fullt ut.

(3) I rådets rekommendation av den 20 december 2012 om validering av icke-formellt och informellt lärande ([2]) anges inslag och principer för validering av icke-formellt och informellt lärande som gör det möjligt för enskilda att få kunskap, färdigheter och kompetens som förvärvats via icke-formellt och informellt lärande validerade och att erhålla en fullständig kvalifikation eller, i tillämpliga fall, en partiell kvalifikation.

([1]) Rådets beslut (EU) 2019/1181 av den 8 juli 2019 om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik (EUT L 185, 11.7.2019, s. 44).

([2]) EUT C 398, 22.12.2012, s. 1.

(4) I rådets rekommendation av den 19 december 2016 om kompetenshöjningsvägar: nya möjligheter för vuxna ([3]) rekommenderas att vuxna med låg färdighets-, kunskaps- och kompetensnivå ges möjlighet att utifrån deras egna behov uppnå en miniminivå av läs-, skriv- och räknekunskaper och digital kompetens eller förvärva fler kompetenser, kunskaper och färdigheter.

(5) I rådets rekommendation av den 22 maj 2018 om nyckelkompetenser för livslångt lärande ([4]) uppmanas medlemsstaterna att stödja utvecklingen av digital kompetens och att öka och förbättra den digitala kompetensen på alla utbildningsnivåer inom alla befolkningsgrupper.

(6) Rådets rekommendation av den 10 mars 2014 om kvalitetskriterier för praktikprogram ([5]) ger vägledning om praktikprogram av hög kvalitet och anger kvalitetskrav i synnerhet avseende möjligheter till lärande, arbetsvillkor och öppenhet i fråga om finansiella villkor och anställningspraxis.

(7) I rådets rekommendation av den 15 mars 2018 om en europeisk ram för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet ([6]) anges 14 centrala kriterier som medlemsstaterna och berörda aktörer bör använda för att utveckla ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet för att säkerställa både utvecklingen av arbetsrelaterad kompetens och lärlingars personliga utveckling.

(8) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1700 ([7]) fastställs en gemensam ram för sju tidigare oberoende uppgiftsinsamlingar, bl.a. EU:s arbetskraftsundersökning. Denna gemensamma ram, dvs. den integrerade europeiska socialstatistiken, ger mera detaljerade jämförande uppgifter om EU, vilket kommer att göra det möjligt att förstå unga personers övergång från utbildning till arbetsliv bättre och få en noggrannare bild av deras lärande och arbetslivserfarenhet, men även deras individuella bakgrund.

(9) I sina slutsatser av den 15 december 2016 efterlyser Europeiska rådet en fortsättning av ungdomsgarantin. Rådet bekräftar i sina slutsatser av den 15 juni 2017 att kampen mot ungdomsarbetslöshet och inaktivitet bland unga förblir en politisk prioritering, anser att ungdomsgarantin och ungdomssysselsättningsinitiativet har gett en stark impuls till strukturreformer och politiska innovationer och understryker att det krävs starka och ihållande insatser från nationella myndigheter och sektorsövergripande samarbete för att nå ut till unga som varken arbetar eller studerar.

(10) I sin resolution av den 18 januari 2018 om genomförandet av sysselsättningsinitiativet för unga i medlemsstaterna understryker Europaparlamentet behovet av lämpliga och skräddarsydda strategier för att nå ut till alla unga som varken arbetar eller studerar, samt av ett integrerat arbetssätt för stöd och tjänster av mer individanpassat slag till unga människor som stöter på flera olika typer av hinder. Europaparlamentet betonar behovet av att förbättra kvaliteten på erbjudandena med stöd av ungdomsgarantin och sysselsättningsinitiativet för unga, och yrkar på att det längre fram ska diskuteras om vilken åldersgrupp som kan komma i fråga för stöd.

(11) Den europeiska gröna given är unionens nya tillväxtstrategi. Den ska ställa om unionen till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi där det 2050 inte längre förekommer några nettoutsläpp av växthusgaser och där den ekonomiska tillväxten har frikopplats från resursförbrukningen.

(12) För att bidra till att mildra covid-19-pandemins ekonomiska och sociala skadeverkningar, snabbt få igång ekonomins återhämtning från dessa skadeverkningar och bevara och skapa jobb har kommissionen föreslagit en omfattande återhämtningsplan för Europa som fullt ut tar vara på unionsbudgetens möjligheter och även föreslagit instrumentet *Next Generation EU*. Detta instrument kommer att vara avgörande för att bl.a. stödja både kortsiktiga åtgärder för att stödja sysselsättning, inbegripet ungdomssysselsättning, och investeringar i mer långsiktiga politiska reformer med anknytning till arbetsmarknaden samt till system för socialt skydd och utbildningssystem.

([3]) EUT C 484, 24.12.2016, s. 1.
([4]) EUT C 189, 4.6.2018, s. 1.
([5]) EUT C 88, 27.3.2014, s. 1.
([6]) EUT C 153, 2.5.2018, s. 1.
([7]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1700 av den 10 oktober 2019 om fastställande av en gemensam ram för europeisk statistik om personer och hushåll, som grundas på uppgifter på individnivå som samlas in genom urvalsundersökningar, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 808/2004, (EG) nr 452/2008 och (EG) nr 1338/2008 samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1177/2003 och rådets förordning (EG) nr 577/98 (EUT L 261 I, 14.10.2019, s. 1).

(13) Under den föregående ekonomiska recessionen 2013 var ungdomsarbetslösheten (åldersgruppen 15–24 år) 24,4 % i unionen (upp från 16 % 2008) och över 50 % i vissa medlemsstater, och det fanns 6,5 miljoner unga i åldern 15–24 år som varken arbetade eller studerade. Som svar på detta antog rådet i april 2013 en rekommendation om att inrätta en ungdomsgaranti ([8]). Den utgör ett viktigt och samordnat svar på unionsnivå på de utmaningar som ungdomar står inför, och bygger på utbildningsinsatser och aktiva arbetsmarknadsåtgärder i medlemsstaterna.

(14) Covid-19-pandemin har försatt unionen i en aldrig tidigare skådad ekonomisk recession, vilket sannolikt kommer att leda till en på nytt dramatiskt hög ungdomsarbetslöshet och andel unga som varken arbetar eller studerar. Unionens ekonomi väntas minska betydligt under 2020 och gå in i den djupaste recessionen i unionens historia. De unga, som redan befann sig i en utsatt situation på arbetsmarknaden eller som hade svårt att få arbete innan pandemin bröt ut, kommer att drabbas hårdast, medan de som söker sig ut på arbetsmarknaden vid denna period kommer att få det svårare att få sitt första jobb. Med tanke på den nuvarande krisen är det därför nödvändigt att förstärka ungdomsgarantin.

(15) Unga kan stå inför en mängd olika utmaningar på arbetsmarknaden, bland annat på grund av de övergångsperioder i livet som de genomgår eller på grund av bristen på eller avsaknaden av yrkeserfarenhet samt andra hinder för att komma in i arbetslivet. Tidigare recessioner har visat att unga drabbas hårdare än äldre, mer erfarna arbetstagare.

(16) Unga kvinnor är mer benägna än unga män att hamna utanför arbetskraften på grund av omsorgsansvar, t.ex. för att ta hand om barn eller vuxna i beroendeställning eller ha annat personligt ansvar eller familjeansvar. Omsorgsansvar som ett skäl till att stå utanför arbetskraften är över fem gånger vanligare bland unga kvinnor än bland unga män. Detta kan leda till en ökning av skillnaderna i sysselsättning mellan könen med bestående konsekvenser under kvinnors hela liv.

(17) Ungdomsarbetslöshet och inaktivitet samt begränsad tillgång till inkluderande kvalitetsutbildning och sociala tjänster kan ge sådana negativa följdverkningar som ökad risk för framtida arbetslöshet, sänkta framtida inkomstnivåer, förlust av mänskligt kapital och fattigdomsöverföring mellan generationer. Dessa faktorer skapar utsatthet för enskilda och medför direkta och indirekta kostnader för samhället i stort. De bidrar också till regional ojämlikhet, där unga människor till exempel inte får möjlighet att integreras på arbetsmarknaden på ett hållbart sätt på landsbygden eller i avlägsna områden utan därför försöker hitta möjligheter på annat håll.

(18) Den pågående utvecklingen med automatisering och digitalisering av produktion och tjänster fortsätter att förändra arbetslivet. Unga är överrepresenterade i atypiska anställningsformer, såsom plattformsarbete eller så kallat gigarbete, där de eventuellt saknar tillgång till fullgott socialt skydd. Unga människor är en av de grupper som löper risk att förlora jobbet på grund av automatisering, eftersom ingångsjobb tenderar att ha en större andel arbetsuppgifter som kan automatiseras. Samtidigt skapar den digitala tekniken nya arbetstillfällen och ökar efterfrågan på kompetens som behövs för den digitala omvandlingen i många sektorer av ekonomin.

(19) Att investera nu i unga européers humankapital kommer att bidra till att framtidssäkra Europas sociala marknadsekonomier i fråga om demografiska förändringar, samtidigt som den digitala tidsåldern och tillväxten av arbetstillfällen i den gröna ekonomin anammas fullt ut. Sådana investeringar går hand i hand med arbetsmarknadsreformer, som kan lösa vissa av de strukturella problemen för ungdomar och ge dem ett bättre utgångsläge. Unionen kommer att kunna dra full nytta av en aktiv, innovativ och välutbildad arbetskraft och samtidigt undvika de mycket höga ekonomiska och sociala kostnaderna förknippade med unga som varken arbetar eller studerar.

(20) En förstärkt ungdomsgaranti kan bidra till att skapa sysselsättningsmöjligheter för unga personer och främja ungt företagande, samt till att de möjligheter som den digitala och gröna omställningen ger upphov till tillvaratas. Den kan bidra till att minska de ihållande följdverkningarna på arbetsmarknaden från den kraftiga nedgången genom att uppmuntra företag att anställa arbetslösa unga, inbegripet dem som var arbetslösa före pandemin, och genom att tillhandahålla utbildning som gör det enklare att matcha unga som är arbetslösa eller står utanför arbetskraften med lediga tjänster.

([8]) EUT C 120, 26.4.2013, s. 1.

(21) En förstärkt ungdomsgaranti bör säkerställa att alla unga personer får jobberbjudanden på bra villkor, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik inom de första fyra månaderna efter att ha blivit arbetslösa eller ha lämnat den formella utbildningen. För att nå denna ambitionsnivå bör den staka ut en väg för unga mot en stabil arbetsmarknadsintegration och nå ut till och motivera ett större antal unga, oavsett de hinder de kan stå inför, och se till att ingen lämnas utanför. En förstärkt ungdomsgaranti bör sträva efter att stödja unga personer när det gäller att skaffa sig värdefull arbetslivserfarenhet och utveckla rätt kompetens för en arbetsmarknad i förändring, särskilt sådan kompetens som är relevant för tillväxtsektorer och för den gröna och digitala omställningen. Lärlingsutbildningarnas kvalitet är viktig i detta avseende. Det finns ett behov av att öka utbudet av lärlingsutbildningar, särskilt i återhämtningsfasen, och att främja företagens deltagande för att underlätta en smidigare övergång till arbete. Lärlingsutbildningar förbereder unga personer på jobb med hög efterfrågan och tillhandahåller därigenom en väg mot en hållbar integration på arbetsmarknaden, bland annat på lokal nivå.

(22) I rådets rekommendation från 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti åtog sig medlemsstaterna att säkerställa att alla unga under 25 års ålder får ett högkvalitativt erbjudande om sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik inom fyra månader efter det att de blivit arbetslösa eller avslutat sin formella utbildning. En breddning av åldersgruppen till att omfatta unga personer i åldern 25–29 år innebär ett erkännande av att övergången från skola till arbetsliv och en hållbar arbetsmarknadsintegration tar längre tid beroende på arbetslivets föränderliga karaktär, de allt längre utbildningsperioderna och den kompetens som efterfrågas. Det är viktigt att inse att den ekonomiska nedgången till följd av covid-19-pandemin kommer att leda till att en större andel av de unga i åldern 25–29 år drabbas av arbetslöshet och behöver stöd. Detta är också i linje med medlemsstaternas ungdomsrelaterade åtgärder och program, vilka i allmänhet är tillgängliga för unga människor i åldern 15–29 år.

(23) Unga som varken arbetar eller studerar är en heterogen grupp. För vissa unga som varken arbetar eller studerar kan denna situation vara ett symtom på flertaliga och djupt rotade svårigheter som kan tyda på ett långsiktigt utanförskap och därför kräver mer långvariga insatser. Vissa unga personer är särskilt utsatta, till exempel unga med högst grundskoleutbildning eller de med otillräcklig utbildning som ofta har begränsat socialt skydd, begränsad tillgång till ekonomiska medel, osäkra anställningsförhållanden eller eventuellt utsätts för diskriminering. För andra, t.ex. högkvalificerade unga eller de som redan har en omfattande och alltjämt relevant arbetslivserfarenhet, är situationen utan arbete eller studier sannolikt tillfällig, med små hinder för inträdet på arbetsmarknaden och inga inneboende sårbarheter. En förstärkt ungdomsgaranti bör ta hänsyn till att unga som varken arbetar eller studerar har behov av en individanpassad strategi: för vissa av dem kan ett lättare tillvägagångssätt vara tillräckligt, medan andra, mer sårbara unga som varken arbetar eller studerar kan behöva mer intensiva, långvariga och omfattande insatser. Insatserna bör bygga på att hänsyn tas till jämställdhetsaspekter och ta hänsyn till skillnaderna mellan olika nationella, regionala och lokala förutsättningar.

(24) Mer än en av fem unga människor i unionen når inte en grundnivå för digitala färdigheter, och det är tre gånger mer sannolikt att lågkvalificerade unga underpresterar i fråga om digitala färdigheter än de högkvalificerade. I och med att covid-19-pandemin påskyndar den digitala omställningen blir kompetensklyftan vad gäller digitala färdigheter en avgörande faktor för ungas anställbarhet och förmåga att utnyttja möjligheterna från omställningen. Riktad kompetenshöjning hjälper unga människor att möta den ökande efterfrågan på digitala färdigheter och bidrar till att överbrygga den digitala klyftan.

(25) Förberedande utbildning, innan ett erbjudande antas, som genomförs i enlighet med individuella behov och med anknytning till särskilda kompetensområden såsom digitala färdigheter, grön kompetens, språkkunskaper, entreprenörsfärdigheter och karriärplaneringsförmåga, bör ingå i en förstärkt ungdomsgaranti, när så anses lämpligt. Denna praktiska utbildning kan vara en språngbräda mot en fullständig yrkesutbildning, en försmak på arbetslivet eller ett komplement till befintlig utbildning eller arbetslivserfarenhet innan ungdomsgarantierbjudandet inleds. Den kortvariga och informella karaktären hos denna förberedande utbildning, som inte bör räknas in i den förberedande fasen på fyra månader, gör att den skiljer sig från själva erbjudandet.

(26) Effektiv samordning och effektiva partnerskap tvärs över politikområdena, inbegripet sysselsättning, utbildning, ungdomsfrågor, jämställdhet och socialpolitik, är av stor vikt för att främja kvalitativ sysselsättning samt utbildningsmöjligheter, lärlingsutbildning och praktik. Integrerade tjänster (t.ex. gemensamma kontaktpunkter eller andra modeller) erbjuder enklare tillgång till tjänster och förmåner och kan lättare tillhandahålla skräddarsydda, flexibla och mer responsiva lösningar för unga med flerdimensionella hinder för inträde på arbetsmarknaden. Integrerade

tjänster kräver en förändrad arbetskultur, där unga står i mittpunkten för insatserna och där man främjar utbyte av idéer för bästa praxis på alla förvaltningsnivåer och uppbyggnad av nätverk mellan samtliga berörda aktörer. Dessutom måste dataskyddsfrågor tas upp för att ett effektivt och smidigt samarbete ska möjliggöras mellan olika offentliga förvaltningar och tjänster.

(27) Den förstärkta ungdomsgarantin bör genomföras via ett system som består av stödåtgärder och som anpassas till nationella, regionala och lokala förhållanden. Sådana system bör ta hänsyn till att situationen ser olika ut i medlemsstaterna när det gäller antalet unga som är arbetslösa eller som står utanför arbetskraften, den institutionella strukturen och de olika arbetsmarknadsaktörernas kapacitet. De bör också ta hänsyn till de olika förhållanden som gäller för offentliga budgetar och de finansiella begränsningarna för allokering av resurser och bör övervakas och förbättras fortlöpande.

(28) Stödåtgärder kan finansieras med unionsmedel. Sysselsättningsinitiativet för unga 2014–2020 (till vilket unionen bidrar med närmare 9 miljarder EUR) har tillsammans med ytterligare investeringar från Europeiska socialfonden (*ESF*) varit en viktig ekonomisk EU-resurs för att stödja genomförandet av ungdomsgarantin. Som en del av återhämtningsplanen för Europa och instrumentet *Next Generation EU* kommer faciliteten för återhämtning och resiliens och återhämtningsstödet för sammanhållning och till Europas regioner (*React-EU*) att tillhandahålla ytterligare unionsmedel för sysselsättningsåtgärder för unga. Dessa insatser kommer att kompletteras av Europeiska socialfonden+ (*ESF+*) under finansieringsperioden 2021–2027, som kommer att stödja hela spektrumet av sysselsättnings- och utbildningsåtgärder inom ramen för den förstärkta ungdomsgarantin.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS MEDLEMSSTATERNA ATT GÖRA FÖLJANDE:

1. Säkerställa att alla unga under 30 års ålder inom en period av fyra månader efter att de blivit arbetslösa eller avslutat sin formella utbildning får ett högkvalitativt erbjudande om sysselsättning, vidareutbildning, lärlingsutbildning eller praktik, i linje med princip 4 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter.

   Utgångspunkten för att tillhandahålla ungdomsgarantin bör vara den unga personens registrering hos en ungdomsgarantileverantör. Ungdomsgarantisystemen bör grundas på följande riktlinjer, som är strukturerade kring fyra faser (kartläggning, uppsökande verksamhet, förberedelse respektive erbjudande) och bör anpassas till nationella, regionala och lokala förhållanden, med hänsyn till jämställdhetsaspekten och mångfalden i bland de unga i målgruppen:

Kartläggning

Identifiering av målgruppen, tillgängliga tjänster och kompetensbehov

2. Förstärka kartläggningen av målgruppen för att möjliggöra en bättre förståelse av mångfalden bland unga som varken arbetar eller studerar och det skräddarsydda stöd de sannolikt behöver, inbegripet de som befinner sig i denna situation som en följd av den ekonomiska recessionen.

3. Kartlägga de tjänster som finns tillgängliga för olika behov av stöd och använda nationella kompetensprognoser tillsammans med lokala kompetensprognoser (till exempel med hjälp av arbetsmarknadsinformation från stordata) för att se vilken kompetens som efterfrågas på arbetsmarknaden, med särskild hänsyn till de regionala arbetsmarknadernas särdrag och de hinder som unga människor som bor på landsbygden, i avlägsna områden eller i utsatta stadsområden möter.

Förebyggande åtgärder genom system för spårning och tidig varning

4. Stärka systemen för tidig varning och spårningskapaciteten för att identifiera unga människor som riskerar att hamna i en situation där de varken arbetar eller studerar, och samtidigt bidra till att förebygga att elever lämnar skolan med högst grundskoleutbildning (till exempel genom yrkesvägledning i skolor, flexiblare utbildningsvägar och mer arbetsplatsförlagt lärande), i samarbete med utbildningssektorn, föräldrar eller vårdnadshavare och lokalsamhällen, och i samverkan med ungdomstjänster, sociala tjänster, hälso- och sjukvård och arbetsförmedlingar.

Uppsökande verksamhet

Ökad medvetenhet och riktad kommunikation

5. Använda moderna, ungdomsvänliga och lokala informationskanaler och uppsökande program för åtgärder som ökar medvetenheten, med hjälp av såväl digitala som icke-digitala resurser, och samtidigt säkerställa att unga människor, ungdomsarbetare, lokala ungdomsorganisationer, familjer och föräldraorganisationer deltar.

6. Använda en igenkännlig visuell design för all kommunikation som när det är lämpligt bygger på riktlinjer som kommissionen tillgängliggjort, samtidigt som tillgången till lättförståelig information om alla typer av stöd som finns att tillgå säkerställs, t.ex. genom en gemensam webbportal på landets språk. Vid kommunikationen bör alla stereotyper undvikas.

Intensifierad uppsökande verksamhet för utsatta grupper

7. Stärka inriktningen på unga som varken arbetar eller studerar (särskilt de som hör till utsatta grupper, inbegripet personer med funktionsnedsättning och med flerdimensionella problem), med hjälp av särskilt utbildade tjänsteleverantörer och kompletterande strategier såsom ungdomsarbete, unga *ambassadörer* och samarbete med partner som har kontakt med specifika grupper av unga personer. Undersöka samordning med tillhandahållande av förmåner och användning av mobila enheter när det gäller de unga som varken arbetar eller studerar som det är svårast att nå ut till.

Förberedelse

Användning av profileringsverktyg för att skräddarsy individanpassade handlingsplaner

8. Förbättra verktyg och metoder för profilering och screening för att matcha behov och lösningar genom antagande av en multivariat och jämställdhetsinriktad strategi för profilering och screening som tar hänsyn till den berörda unga personens preferenser och motivation, kompetens och tidigare arbetslivserfarenhet samt hinder och sämre förutsättningar, bl.a. skälen till att de är arbetslösa eller står utanför arbetskraften eller de orsaker som sammanhänger med att de bor på landsbygden, i avlägsna områden eller i utsatta stadsområden.

9. Säkerställa att rådgivningen vid offentliga arbetsförmedlingar stärks och att ungdomsgarantileverantörer har tillräcklig personalkapacitet, inbegripet personal som är särskilt utbildad för att använda och förbättra profilerings- och screeningverktyg och för att utarbeta individanpassade handlingsplaner som tar hänsyn till personcentrerade behov och lösningar.

Rådgivning, vägledning och mentorskap

10. Intensifiera den förberedande fasen där personcentrerad rådgivning, vägledning och mentorskap av utbildade rådgivare tillhandahålls efter personens behov och med vederbörlig uppmärksamhet på könsdiskriminering och andra former av diskriminering. Förbereda unga som varken arbetar eller studerar på det föränderliga arbetslivet och på behovet av livslångt lärande, antingen genom yrkesvägledning eller genom stöd till entreprenörskap, samtidigt som man tillhandahåller individuellt stöd, motivationsinsatser, hjälp att tillvarata sina intressen eller kamratstöd till unga som varken arbetar eller studerar.

11. Möjliggöra en mer heltäckande strategi för rådgivning, vägledning och mentorskap genom att hänvisa unga till olika partner (såsom utbildningsinstitutioner, arbetsmarknadens parter och ungdomsorganisationer samt ungdomsarbete, hälso- och sjukvård och sociala tjänster), som kan bidra till att motivera och stödja unga personer och hjälpa dem att övervinna andra hinder för sysselsättning.

Förbättrade digitala färdigheter med förberedande utbildning

12. Bedöma de digitala färdigheterna hos alla unga som varken arbetar eller studerar och som registrerar sig för ungdomsgarantin, t.ex. med hjälp av den europeiska ramen för digital kompetens (DigComp) och de tillgängliga bedömnings- och självbedömningsverktygen, för att säkerställa att alla unga som, på grundval av de identifierade bristerna, har behov av en särskild förberedande utbildning erbjuds en sådan utbildning för att förbättra sina digitala färdigheter.

13. Värna valideringen och erkännandet av icke-formella och informella läranderesultat från den förberedande utbildningen genom att använda valideringsmetoder som är inbyggda i utbildningssystemen och befintliga verktyg såsom Europass, för att möjliggöra ett mer modulärt tillvägagångssätt när det gäller att ackumulera kvalifikationer, förbättra läranderesultaten och stärka erkännandet.

Bedömning, förbättring och validering av annan viktig kompetens

14. Säkerställa att den förberedande fasen underlättar kompetenshöjning och vid behov omskolning med huvudsaklig inriktning på digitala färdigheter, grön kompetens, språkkunskaper, entreprenörsfärdigheter och karriärplaneringsförmåga, med användning av befintliga kompetensramar, bedömnings- och självbedömningsverktyg och valideringsverktyg för att hjälpa unga personer att ta tillvara möjligheterna i växande sektorer och förbereda dem på den föränderliga arbetsmarknadens behov.

Erbjudande

Fungerande stimulansåtgärder för sysselsättning och nyetablering

15. Använda riktade och väl utformade incitament för sysselsättning – t.ex. lönesubventioner, anställningsincitament (*bonus*), sänkta avgifter för social trygghet, skattelättnader eller förmåner till personer med funktionsnedsättning – och stimulansåtgärder för nyetablering för att skapa goda möjligheter för en hållbar integration av unga personer på arbetsmarknaden; vid behov bör erbjudanden som främjar ungas egenföretagande kopplas till grundlig utbildning och omfattande företagsrådgivning.

Anpassning av erbjudandet till befintliga standarder för att säkerställa kvalitet och jämlikhet

16. Anpassa anställningserbjudanden till de relevanta principerna i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, säkerställa lika behandling och lika möjligheter för kvinnor och män på alla områden och rätten till rättvisa arbetsvillkor, tillgång till socialt skydd och utbildning, rimlig varaktighet för provanställningar samt förbjuda missbruk av atypiska anställningsformer.

17. Underlätta unga personers väg tillbaka till utbildning genom att diversifiera det fortsatta utbildningserbjudandet (till exempel genom flexibla utbildningsvägar, arbetsplatsförlagt lärande, överbryggande program och program för en andra chans) och vid behov säkerställa validering av icke-formellt och formellt lärande.

18. Intensifiera stödet till högkvalitativa lärlingsutbildningar och se till att erbjudandena följer de miniminormer som fastställs i den europeiska ramen för ändamålsenliga lärlingsutbildningar av god kvalitet.

19. Säkerställa att erbjudanden om praktik följer de miniminormer som fastställs i kvalitetskriterierna för praktikprogram.

Tillhandahållande av stöd efter placeringen och användning av återkoppling

20. Utöka det fortsatta stödet till unga efter placeringen så att de får hjälp att hantera nya situationer och för att vid behov anpassa individanpassade handlingsplaner och ta tillvara återkoppling efter placeringen för att säkerställa att ett högkvalitativt erbjudande gavs, och därigenom förhindra att unga personer åter hamnar i en situation där de varken arbetar eller studerar.

Övergripande möjliggörande faktorer

Mobilisering av partnerskap

21. Stärka partnerskap på alla förvaltningsnivåer, mellan ungdomsgarantileverantörer och berörda aktörer, t.ex. arbetsgivare, utbildningsinstitutioner, arbetsmarknadens parter, ungdomsarbetstjänster, anordnare av solidaritets- och samhällsverksamhet, ungdomsorganisationer och andra organisationer i det civila samhället. Främja samarbetsprotokoll mellan ungdomsgarantileverantörer och andra sociala tjänster, såsom barnomsorg, hälso- och sjukvård, rehabilitering, subventionerade bostäder och tillgänglighetstjänster.

22. Främja vidareutvecklingen av integrerade tjänstemodeller, t.ex. gemensamma kontaktpunkter, gemensam ärendehantering eller sektorsövergripande arbetsgrupper, som stärker partnerskapen och möjliggör en gemensam kontaktpunkt för unga personer.

Förbättrad datainsamling och övervakning av systemen

23. Öka insatserna för att komplettera uppföljningsdata genom att stärka system som gör det möjligt att följa unga personer som antagit ett erbjudande, i syfte att övervaka den långsiktiga och hållbara integrationen på arbetsmarknaden.

24. Med respekt för reglerna om uppgiftsskydd uppmuntra till ett större utbyte av uppgifter om spårning, profilering och uppföljning mellan ungdomsgarantipartnerna för att förbättra stödet, vilket är särskilt viktigt för att insatser för utsatta unga som varken arbetar eller studerar ska lyckas.

Ett fullt och optimalt utnyttjande av medel

25. Avsätta tillräckliga nationella resurser för genomförandet av politiska åtgärder som föreslås av den förstärkta ungdomsgarantin och säkerställa att de är rätt riktade till unga personers individuella behov, särskilt inom de mest utsatta grupperna.

26. Utnyttja de nuvarande unionsinstrumenten inom ramen för sammanhållningspolitiken fullt ut och på ett optimalt sätt, särskilt sysselsättningsinitiativet för unga, ESF och Europeiska regionala utvecklingsfonden (*Eruf*) (2014–2020), och mobilisera en betydande andel av de ytterligare medlen inom React-EU samt ESF+ och Eruf (2021–2027) för att stödja ungdomssysselsättningen och utbildningen, förhindra att unga blir arbetslösa eller hamnar utanför arbetskraften samt genomföra relevanta politiska reformer.

27. Utnyttja den fulla potentialen i att komplettera nationella finansieringsinsatser med andra EU-finansieringskällor som kan bidra till genomförandet av den förstärkta ungdomsgarantin, särskilt faciliteten för återhämtning och resiliens, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (*Ejflu*), InvestEU-programmet, Asyl-, migrations- och integrationsfonden (*Amif*), programmet Erasmus+ och instrumentet för tekniskt stöd.

HÄRIGENOM VÄLKOMNAS KOMMISSIONENS AVSIKT ATT GÖRA FÖLJANDE:

Förbättrad datainsamling och övervakning av systemen

28. Fortsätta att stödja den kvantitativa övervakningen av ungdomsgarantisystemen på grundval av den gemensamt överenskomna ramen med indikatorer och vid behov föreslå justeringar mot bakgrund av den här rekommendationen.

29. Från och med 2022 förbättra detaljnivån i bedömningen av målgruppen unga som varken arbetar eller studerar och dra nytta av de förbättringar av EU:s arbetskraftsundersökning som gjorts genom förordning (EU) 2019/1700.

Uppföljning av genomförandet

30. Övervaka genomförandet av ungdomsgarantisystemen i enlighet med denna rekommendation, genom sysselsättningskommitténs multilaterala övervakning inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

31. Samverka regelbundet med medlemsstaterna i samband med den europeiska planeringsterminen för att säkerställa övervakning av en kontinuerlig nationell investering i politik och program för ungdomssysselsättning. Utfärda landsspecifika rekommendationer till medlemsstaterna på grundval av riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik där så är lämpligt.

32. Rapportera regelbundet till sysselsättningskommittén om ungdomsgarantisystemens genomförande och resultat.

Ökad medvetenhet och riktad kommunikation

33. Stärka stödet till medlemsstaternas insatser för ökad medvetenhet och kommunikation samt stärka spridningen av resultat och exempel på god praxis bland medlemsstaterna, bland annat genom Europeiska nätverket för offentliga arbetsförmedlingar.

Rådets rekommendation av den 22 april 2013 om att inrätta en ungdomsgaranti ska ersättas av denna rekommendation.

Utfärdad i Bryssel den 30 oktober 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande